

meget at sige, med Hensyn til Understøttelsens Størrelse, enten man har en saadan Bestemmelse eller ikke; thi Understøttelsens Størrelse vil i meget faa Tilfælde blive nedsat, selv om de kommunale Autoriteter maa gøre dette, naar den først er tilstaaet. Trængslen vil jo i de fleste Tilfælde blive større og større, alt som Mærene gaa, og Arbejdsloven mere og mere svækkes, og Understøttelsen derfor i Reglen stadig vokser. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) fremsatte en Forslaaelse af Vædringsforslaget, som jeg ikke kan se er rigtig; men saa vidt jeg har forstaaet den ærede Ordfører, gav han den sin Tilslutning, og den maa vel altsaa være rigtig, dersom jeg har opfattet den ærede Ordfører rigtig; men jeg kan ikke forstaa den. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) sagde, at Forslaget kunde maaske være ret hensigtsmæssigt overfor dem, der endnu ikke ere 60 Aar, men overfor dem, der nu ere over 60 Aar fik det ingen Betydning, — det var i alt Fald Meningen af hans Udtalelse. — Det kan jeg ikke se er rigtig. Ser man nu først paa dem, der ikke ere under Fattigvæsenet, saa ser jeg ikke rettere, end at de, der ere over 60 Aar, straks kunne faa Understøttelse, saaledes som Paragraffen er affattet, naar ellers de ere trængende dertil, og ser man dernæst paa dem, der ere under det offentlige Fattigvæsen, saa ser jeg heller ikke rettere, end at Forholdet bliver det samme, enten vedkommende er over eller under 60 Aar. Naar de efter at være blevne 60 Aar eller der over have holdt sig fri for det offentlige Fattigvæsen, enten ved egen eller ved andres Hjælp, i 5 Aar, saa faa de Understøttelsen, og det gør intet til Sagen, om de 5 Aar helt eller delvis ligge over eller under de 60 Aar. Jeg ser derfor ikke, at der er nogen Forskel i den Henseende; men jeg vilde gerne henstille, om det ikke vilde være rigtigt, om man for dem, der ere over 60 Aar ved Lovens Straftræden og ere paa det offentlige Fattigvæsen, satte en noget kortere Tidsgraense, inden for hvilken de skulde holde sig fri for det offentlige Fattigvæsen, for at de kunde komme til at nyde Understøttelsen efter § 64. Det er kun en Tanke, jeg henstiller til Overvejelse, thi jeg mener, at det er sikkert nok, at for deres Vedkommende, der nu ere paa Fattigvæsenet og ere over 60 Aar, vil der begrundet paa den økonomiske Sands i Kommunerne ikke være saa stor Opfordring til at søge at faa dem bort fra Fattigvæsenet ved at holde dem udenfor dette i 5 Aar, men er et kortere Mæremaal tilstrækkeligt, tror jeg, at der vil blive udfølet større Anstrængelse

i saa Henseende. Sluttelig skal jeg sige, at jeg ikke ser rettere, end at dersom vi kunne faa det Forslag, der her foreligger under Nr. 56 til § 64, vedtaget, vilde det være et meget væsentligt Fremskridt. Naar man vil danne sig en Mening om, hvor vidt et Forslag er et Fremskridt eller ikke, er det selvfølgelig ikke nok at se det i Forhold til andre Forslag eller til andre Forlangender, der kunne have været fremme; nej, man maa særlig se det i Forhold til den bestaaende Tilstand. Sammenligner man nu, hvorledes Forholdet vil blive efter Flertallets Forslag til § 64, med den bestaaende Tilstand, saa forekommer det mig rigtignok, at intet nogenlunde fornødtigt Menneſte, som er kendt med disse Forhold, kan nægte, at her foreligger et væsentligt Fremskridt i flere Henseender. Selv om man sammenligner Flertallets Forslag med det, der er fremsat af de ærede Medlemmer for Rolding og Røge (Berg og Hørup), falder det første ikke igennem i enhver Henseende. Der kan være Sider ved de Herrers Forslag, der ere bedre lige overfor de trængende, men der er ogsaa Sider ved Forslaget til § 64, hvor dette Forslag ikke falder igennem for de Herrers; men det skal jeg ikke komme ind paa her, da det vil kunne føre temmelig vidt. Kun skal jeg nævne, at Forslaget til § 64 sikkert vil føre til, at kun meget faa ville komme ind under det offentlige Fattigvæsen efter 55 Aarsalderen, men de Herrers Forslag virker ikke for efter 62 Aarsalderen, og det er en meget væsentlig Forskel. Det ærede Medlem fra Røge sagde i Gaar, at det ikke er nok, at man siger, at det er et stort og væsentligt Fremskridt, der her foreligger, at det gælder ikke, men at det maa paavises, at det er et Fremskridt fra det bestaaende i det og det Punkt. Ja, det er jo paavist fra flere Sider, men jeg kan dog ikke nægte mig, da jeg ser, at det ærede Medlem sidder lige overfor mig og tilsyneladende er lutter Øre, at nævne de Punkter, i hvilke Lovforslaget efter min Mening er et stort og væsentligt Fremskridt fra det bestaaende; thi jeg maa gaa ud fra, at naar det ærede Medlem, der efter hvad han udtalte i Gaar, og hvis Rigtighed jeg ikke betvivler, holder sig strengt til Sandheden, har udtalt, at den ikke er paavist fra nogen Side, at det er et Fremskridt fra det bestaaende, maa han have overhørt Paavisningerne deraf fra andre Sider, og maa i sin egen Underjøgelse af Forslaget endnu ikke være kommen saa vidt, at han er naaet til at undersøge Fordelene, men han kun har strakt sin Underjøgelse til Manglerne. Der er da først det store Fremskridt i Forslaget, at de vedkommende beholde deres Valgret. Om det er